

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Iosephi Vicecomitis Ambrosiani Collegii Doctoris
Observationes Ecclesiasticæ In quo [!] de Antiquis
Baptismi Ritibus, ac Cæremonijs agitur**

Visconti, Giuseppe

Parisii, 1618

Cap. 5. De Confessione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64585](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64585)

...conclusionis veritas omnibus pater: at-
que de confessione differendi proprius locus
appertur.

De Confessione.

CAP. V.

Valde enim consentaneum est opinari,
post lachrymarum effusionem, animi sui
latebras, & vlcera sacerdotibus aperuisse; non
quali penitentiae sacramento initiarentur, sed
ut desipientiae sui insigne argumentum pra-
berent. cuius rei testimoniis plena est omnis
antiquitas. In primis Actor. 19. legimus, quos-
dam baptisimi candidatos cum magno dolore
vitae noxas exposuisse. scriptum est enim: mul-
tisque credentium veniebant, confitentes, & annun-
tiantes actus suos quem locum quamvis de con-
fessionis sacramento, quo, post baptismum,
fideles vitae maculas expiant, Gulielmus Lin-
danus lib. 4. panopl. Euang. cap. 66. Gregorius
de Valentia 3. part. dispu. 7. quaest. 9. punc. 2. Cef-
Baronius tom. 1. Annal. ac alij plures explica-
runt: tamen de confessione, baptismo praemitti
solita, intelligendum esse, Caietanus, & Lori-
nus testantur. quorum non tam ne auctoritas
monet, quam ratio. aiunt enim, de catechum.
S. Pauli doctrinam, & fidem Christianam sicut
tibus ibi sermonem esse: ac S. Lucam loqui de
is, quos paulo ante Gentilium, ac Iudaeorum
nomine appellauerat: qui nimirum antea etæ

Confessio
ante bap-
tismum.

vita pœnitentia ducti, ac præsertim super-
 tiosa artis, qua exorcistarum munera contra
 sacrilegio suo sacrum Iesu nomen immu-
 ausi fuerant, ad Paulum, peccata sua cum
 lutari detestatione confitentes, accurre-
 quam opinionem probabili coniectura
 firmant: quod ægrè quispiam sibi permissis
 Christianos neophytos, præsertim Paulo,
 impuras superstitiones tam cito reuertisse,
 brosq; id argumentum continentes habere
 ac trinitate. Verum (vt dubia fortasse sibi
 testimonia omittamus) Tertullianus antio-
 mus, & nobilissimus scriptor nullum dubi-
 di locum relinquit lib. de baptis. cap. 19. in
 ceteras pœnæ salutis exercitationes
 rens, totius antea actæ vitæ noxas cum pro-
 to vitæ melioris confitendi consuetudine
 docet his verbis: *ingressuros baptismum, præ-
 bus crebris, ieiuniis, & genuculationibus, & per
 vigiliis orare oportet, & cum confessione omnia
 delictorum, vt exponant etiam baptismum
 nis, tangebantur, inquit, confitentes delicta sua
 bis gratulandum est, si non publice confessionem
 quitates, aut turpitudines nostras. Et Cyrillus
 rosolymitanus catech. i. mystagog. ad
 zan. ad scelera, & peccata confessione
 genda sic hortatur: *tempus præsens est tempus
 fessionis: confiteare, que perpetrasti sine verbo
 opere, siue noctu, siue interdiu: confitearis rem
 ceptabili, & in die salutis: assistas catechesibus
 qua in illis dicuntur, memineris. dicitur enim
 deo, vt audias tantum, sed vt per fidem dicat
 res. Idem sequentibus catechesibus**

commemorat, quæ veterem confitendi mo-
rem perspicue demonstrant. Ab hoc non dif-
crepat S. Gregorius Nazianzenus orat. 40. iii
sanc. lavac. vbi, cum plurimi, ne peccata ex-
ponere cogentur, baptismum renuerent,
confitendi verecundiæ S. Ioannis testimonio
sic occurrit: *ne peccatum tuum confiteri graue du-
cas, siens quo pacto Ioannes baptizauerit, ut per hu-
ius vita pudorem futuri sæculi pudorem, ignomi-
namque fugias.* Et paulo post varia peniten-
tiæ genera, quibus baptismum promereri stu-
debant, ordine recensens, conscientiæ vulne-
ra patefaciendi consuetudinem tradit in hunc
modum: *quantam enim lachrymarum vim impen-
demus, ut ea cum baptismi fonte exaquari possit?*
*Tu quidem fortasse, bone, & humane agricola domi-
num suppliciter rogabis, ut ficulnea adhuc parcat, nec
eam sterilitatis accusatam adhuc succidat, verum
tibi permittat, ut stercorea undique in eam iniecas,
hoc est, lachrymas, gemitus, preces, chameunias, vi-
gilia, anima, & corporis macerationem, ac denique
conversionem eam, quæ ex peccati confessione, con-
temptumque vita genere existit. Simile est illud
S. Gregorij Nysseni orat. aduers. eos, qui differ.
bapt. cum ait: *accedite ad eum, & illuminamini,
& vultus vestri minime pudore afficiantur.* Fru-
stra enim catechumenos admonuisset ne pu-
dore à baptismo refugerent: nisi retroactam
vitam sacerdoti nudam, & apertam facere. Ec-
clesiæ consuetudo postulasset. Nec aliud sig-
nificant S. Basilij verba exhortat. ad baptiz.
quibus, ne peccata confitendi necessitate quis
à baptismo deterreatur, auctor est: *sciscitare**

aliquantulum conscientiam, ingredi in pre-
 rium anima secretus, peccatorum memoria
 te parumper excita, si enim plura sunt peccata,
 titudine ne terrearis. Accedit alia auctoritas
 Ambrosij lib. 1. de sacram. cap. 7. qui cum
 pœnitentiæ generâ significat, tum vero præ-
 cipue peccatorum confessionem; ait enim
 do dedisti nomen tuum, tulit lutum, & lavavit
 oculos tuos. quid significat? ut peccatum tan-
 tereris, & conscientiam tuam recognosceris, pœ-
 nitentiam ageres delictorum. Deinde S. Iulianus
 Chrysostomus eius rei mentionem faciunt
 mil. 10. in cap. 3. Matth. ubi de duplici gene-
 eorum, qui confitendo apud sacerdotem
 scientiæ arcana deponunt, tempus, inquit,
 fessionis aque & locis baptisate, & illius
 nisque incumbit; illis quidem, ut post peccato-
 criminum vulnera, pœnitentiâ interuenirent,
 rentur, & ad sacra mysteria redire mereantur,
 vero, ut ablatis in baptismo maculis, ad Domini
 mensam mundam iam conscientia accedant. Cuius
 vero omnibus maximè conueniunt, quæ in
 lo Carpathius in cant. cantic. sæpe tradidit
 præcipue exponens verba, dentes tui sicut
 lotarum: sic enim inquit: addit, ut ex
 fessione suorum scelerum, in ipso lauacro regenerati-
 nis toti mundati sint, & nise candidiores facti
 rem hominem cum malefactis suis exuerint. Ac-
 dem referendum esse censeo, quod S. Germa-
 nus Patriarcha scriptum reliquit in Theophrasti
 sacrar. cum de baptisimi sacramento loqueretur
 tur: non baptisati, qui nondum per baptisimam
 uacrum illuminati estis, qui confessi estis, & ad

... multae estis. significare enim voluit, pec-
 catorum confessionem, quae baptismo pra-
 mititur, gratiae conferendae vim non habere:
 quoniam baptismus primus alveus est, per
 quem Christus gratiam, quam in ara crucis me-
 ruit, in nos deriuat. Quod si etiam ex explorata
 fides requiritur, innumera ex veterum annali-
 bus peti possunt. quis enim leges Socratis ver-
 ba lib. 9. Tripart. cap. 29. in Alexandria ciuitate
 plurimi ad baptismum festinabant, & peccata con-
 fiteri baptizabantur, neget, ingentem hominum
 multitudinem, ante baptismi sacramentum, an-
 norum omnium culpas apud sacerdotem ac-
 cussasse: quis in vita S. Pelagiae, a turpi corporis
 quaestu abstractae, mediocriter versatus, cum
 audiat Nonnum Episcopum baptismi candi-
 datae praecipientem: ^a prius autem confitere om-
 nia peccata tua, inficari audeat, mulierem de
 superioris vitae criminibus pariter confessam
 esse: quis ad vitam Sancti Marcellini, & Petri
 locum, publicam egit penitentiam, & omni
 populo indicans, quae vidisset, baptizatus est in sen-
 tentia sua, & per bonam confessionem peruenit ad mi-
 sericordiam Dei, mentem adijciens, non intelli-
 gat, ante baptismi sacramentum, conscientiae
 noxae detegi solitas esse? cum confessionis voce
 necipsum sacramentum, quia baptismo postea
 nus est, nec fidei professio, quia penitentia, &
 misericordiae mentio fit, accipi queat. quis Con-
 stantini Magni baptismum animo reputans, de
 quo Simeon Metaphrastes in vit. S. Syluestri
 scribit, oportet ergo, te prius ieiunare, o Imperator,
 & Deum placare lachrymis, quaecumque peccasti,

a Jacobi.
 Diacon. de
 vit. S. Pe-
 lag.

confitentem: non fateatur, magnum illum peccatorem omnium a pueritia peccatorem, confessionem celesti lactato prae-missile. In re accitata alia reperio exempla eorum, qui proleptant vitali fonte renascerentur, quicquid dicitur ex sin-dum egissent in vita, sacerdotibus expianda re. ea nos, ne similitudo satietatem parum

Confessio baptizandi profecta est a baptismo Ioannis.

mitteremus. Enim vero huius confitentium author, & constitutor Ioannes ille fortis mentis virtute, & prophetiae spiritu in quo, qui oriturum orbi solem quasi matutinum quod bar antecessit: de quo, praeter Tertullianum Nazianzenum testimonia, quae attulimus, meminit S. Basilius serm. 1. de bapt. cuiusquit: simul atque accesserat quis, & peccata quantacunque, & qualiacunque fuissent fuerat, in Iordanis flumine baptizabatur, & festim peccatorum remissionem accipiebat. Et Ioannes Chrysostomus in cap. 3. Matthei eorum, qui baptismo Ioannis tingebantur lacritatem, & studia referret: de populo dicens, quia aduenirent, ut baptizarentur ad

Confessio baptizandis erat necessaria.

fitentes peccata sua. Quibus locis quamvis nulla de confessionis necessitate mentione facta fuit: tamen Tertullianus eam verborum, indicauit. sicut temporis praeteritum reperere poterant memorando, damnauisse, verba eiusdem, omnium reorum, & Cyrilli Hierosolymitani, quae quae perpetrasti, siue verbo, siue opere, siue interdiu, facile declarant. Quod non ita ligi debet, quasi solum generaliter, non latim crimina confessario expromerent.

Baptizandorum confessio erat generalis, & in quo sentu.

itur enim ex confessione S. Susanna loco ci-
 tato, singularia peccata cum vehemēti dolo-
 re accusata fuisse. nec alias recte dixisset Na-
 thanzenus, *grave*, aut, *pudorem*, cum vtrunquē
 ex singularibus peccatis oriatur; aut Basilius;
aut cuiuslibet, & qualiacunque, quorum pri-
 mum numerum, alterum gravitatem signifi-
 cat. Potro in nodis conscientiaē explicandis
 hanc rationem baptizandi adhibebant, vt fla-
 gitia, & impuritates publice cōceptas, magno
 quodam animi sensu palam detestarentur; at-
 que piacula sola conscientia teste contraxe-
 rant. pari dolore, & lachrymis in tutis sacerdo-
 tis auribus collocarent. vtriusque aptissima
 proferam argumenta: nam, cum hominibus,
 per baptismum cœlestis iustitiæ gratiam adep-
 tis, si postmodum accensos pietatis igniculos
 voluptatum illecebris, & perniciosis rerum
 fluxarum blandimentis restinxissent, cumi pub-
 lice, tum secreto noxis animum expedire, fas
 esset; cur iis, qui nondum baptismate infecti
 erant, alterius confessionis usum præcipiamus?
 sigillatim autem, cum animi labes in tota vitâ
 collectas aperirent, nonne publicas, & secretas
 exhibebant? Præterea confessionis tum pub-
 lice, tum secretae testimonium ex Actorum
 verbis colligi potest cap. 19. cum dicitur: *mul-
 tique recedentium veniebant, confitentes. & annun-
 ciantes actus suos. quoniam confitendi vocem de
 secreta confessione, annunciandi autem de pub-
 lica Stapletonius exponit: vt est apud Loric-
 um in cap. 19. Actor. qui etiam fidei causa di-
 versas illas voces ἑξομολογούμενοι, καὶ ἀνα-
 γ*

Confessio
 baptizan-
 dorum
 publica, &
 atcāna.

ἕλωτες adducit; eo quod ἐξομολογῆσαι
 veluti ἐξομολογῆσαι, foris quomodo libet
 παρρησίᾳ, palam, & publice denuncian-
 rum si alia argumenta requiris, publice
 plium de S. Pelagia, & aliis esto: sicut de
 culari Tertullianus lib. de bapt. cap. 18.
 locutus est his verbis: nobis gratulandum
 non publice confitemur iniquitates, aut turpitudines
 nostras, quem locum B. Rhenanus, & P. Rhenanus

Confessio-
 nis mos
 quandiu
 durauerit.

in nostram sententiam exponunt. Quae
 autem ea consuetudo perdurauerit, facili-
 ter existimare potest, quando Germanus
 triarcha, qui Leonis Isaurici Imperatoris
 qualis fuit, eius mentionem fecit, quod in
 deo dico, quasi post Germani aetatem
 eam antiquatam fuisse, iudicem; sed in
 tempora peruenisse, omnes certo intelli-
 gunt. Ceterum, si in re ambigua mihi libere
 coniectare, crediderim, hunc morem
 si cum adultorum baptismo delisse; tum
 cetera poenarum genera eundem finem
 ta sunt: tum etiam quod in Act. Eccles.
 diolan. part. 4. tit. de bapt. adult. Parochi

Vestigium
 confessio-
 nis in no-
 stra Eccle-
 sia.

monentur, ne quempiam siue Iudaeum
 Paganum salutaribus vndis admoveant, nisi
 quam eius voluntas diligenter exploraverint
 priorem vitae rationem deserere velet
 nat, suorumque scelerum poeniteat, atque
 posterum abstinere statuat. quae res
 consuetudinis imago est.